

19. Wirtschaftsverband Seiffen seit 1919 Hauptstraße 98

Hospodářský svaz Seiffen, od r. 1919, Hauptstraße 98

Der 1919 gegründete Wirtschaftsverband der Erzgebirgischen Spielwarenverfertiger, laut Satzung der Förderung und des Schutzes seiner Mitglieder gewidmet, gilt als unmittelbarer Vorläufer der DREGENO Seiffen (Drechslergenossenschaft), die sich in diesem Stammhaus seit 1946 für eine gemeinsame Vermarktung des privaten Kleinhandwerkes einsetzt.

Hospodářský svaz Krušnohorských výrobců hraček, založený v roce 1919 a sloužící podle stanov podpoře a ochraně svých členů, je považován za bezprostředního předchůdce soustružnického družstva DREGENO Seiffen. Od roku 1946 sídlilo jeho ústředí v tomto domě a zasazovalo se za společné tržní uplatnění malých soukromých řemeslníků.

20. Wohnung der Volkskünstlerin Auguste Müller Hauptstraße 108/ Schmelzhüttenweg

*Byt lidové umělkyně Auguste Müllerové,
Hauptstraße 108/Schmelzhüttenweg*

Zum Wertvollsten der Seiffener Volkskunst gehört das aus Holzfällen gefertigte Schnitzwerk von Auguste Müller. Erst im hohen Alter erfuhrt sie öffentliche Aufmerksamkeit und Wertschätzung. Aus den porträthaften Figuren und „dramatischen“ Gruppenszenen – gelebte Sensibilität und tief empfundener Frömmigkeit – spricht der stille, volkstümliche Humor einer einfachen, bescheidenen Frau.

K nejcenějším odkazům seiffenského lidového umění patří dílo lidové řezbářky Auguste Müllerové, vyřezané z dřevěného odpadu. Pozornosti a uznání veřejnosti se jí však dostalo až ve vysokém věku. Z portrétových figurek a „dramatických“ skupinových scénických výjevů – plných citovosti a hluboké zbožnosti – vyznačuje klidný, folklórní humor prosté a skromné ženy.

21. Staatliche Spielwarenschule Seiffen Hauptstraße 112

Státní hračkářská škola Seiffen, Hauptstraße 112

Dieses 1904 errichtete Gebäude der Seiffener Fachgewerbeschule beherbergt bis heute die Ausbildung zum Holzspielzeugmacher und Holzdrechsler. Unter Professor Alwin Seifert (1873-1937) und Max Schanz (1895-1953) hatte die Staatliche Spielwarenschule eine herausragende Bedeutung für die Berufsbildung und gestalterische Innovation.

Tato budova bývalé Seiffenské odborné živnostenské školy, postavené roku 1904, slouží do dneška profesní přípravě na povolání v oborech výrobce dřevěných hraček a soustružník. Významného vlivu na řemeslné vzdělání a tvůrčí inovace dosáhla tato státní škola obzvláště pod vedením ředitelů Alwina Seiferta (1873-1937) a Maxe Schanze (1895-1953).

22. Dampfkraft-Drehwerk Hetze 1868 Hauptstraße 122

Soustružna na parní pohon Hetze, r. 1868, Hauptstraße 122

Mit der Errichtung eines Dampfkraftwerkes begann 1868 in Seiffen eine neue Etappe des Antriebs von Drehbänken. Gegen Zahlung eines Zinses konnte man hier eine der vielen Drehstellen mieten. Zur Hetz'schen Fabrik gehörte einst ein prächtiges Wohnhaus mit Terrassenvorbau.

Postavení parního stroje v roce 1868 zahájilo v Seiffenu novou éru pohonu soustruhů. V soustružně se za poplatek dalo pronajmout jedno ze zdejších mnoha obráběcích míst. K Hetzeho továrně patřil kdysi i honosný obytný dům s přistavěnou terasou.

23. Fabrikation Otto Ulbricht, Hauptstraße 139

Fabrikace Otto Ulbricht, Hauptstraße 139

Drechslermeister Otto Ulbricht produzoval jako první ze Seiffen die von Max Schanz entworfene Gruppe von Kurrendfiguren und erhielt dafür 1937 auf der Pariser Weltausstellung eine Goldmedaille. Die Fabrikation der Familie Ulbricht fertigt als Traditionsbetrieb bis heute kunstgewerbliche Erzeugnisse.

Postavičky zpívajících koledníků, navržené Maxem Schanzem, vyráběl jako první soustružnický mistr Otto Ulbricht. V roce 1937 za ně na Světové výstavě v Paříži obdržel zlatou medaili. Tradiční lidovou uměleckou tvorbou se firma rodiny Ulbrichtových zabývá dodnes.

24. Verlag Hiemann & Sohn um 1800, Alte Dorfstraße 14

*Nákladnictví Hiemann & Sohn, kolem roku 1800,
Alte Dorfstraße 14*

Für Seiffen gilt Christian Friedrich Hiemann (1744-1808) als einer der ersten Spielzeugverleger. Seit 1788 unterhielt das Unternehmen Hiemann enge Verbindung zu Nürnberg und gab umfangreiche Preislisten heraus – mit über 1000 Positionen. Regsamkeit und händlerisches Geschick verhalfen diesem Verlag zu einer herausragenden Bedeutung.

Christian Friedrich Hiemann (1744-1808) byl jedním z prvních nákladníků (obchodníků) s hračkami působících v Seiffenu. Od roku 1788 udržoval těsné kontakty s Norimberkem a vydával obsáhlé ceníky, které mívaly i více než 1000 položek. Díky činným aktivitám a obchodnickým dovednostem dosáhlo nákladnictví ve svém oboru významného postavení.

25. Volksschule Heidelberg 1892, Alte Dorfstraße 36

Základní škola Heidelberg, r. 1892, Alte Dorfstraße 36

1892 hat man in Heidelberg eine neue Schule mit vier Klassenzimmern, zwei Lehrerwohnungen und eine Hausmeisterwohnung errichtet. Bei damals 1970 Einwohnern wurden rund 260 Kindern in 5 Klassen von 2 Lehrern unterrichtet. Das Schulgebäude wurde bis 1979 genutzt, dann erfolgte ein Umbau zu einer Kindereinrichtung mit heute mehr als 114 Plätzen.

V roce 1892 byla v Heidelbergu postavena nová škola se čtyřmi učebnami, dvěma učitelskými byty a bytem pro domovníka. V obci, která tehdy měla 1970 obyvatel, se výuky poskytované dvěma učiteli v pěti třídách účastnilo asi 260 dětí. Školní budova sloužila svému účelu do roku 1979, pak se přestavěla na dětské zařízení, které má dnes více než 114 míst.

26. Wasserkraft-Drehwerk 1760/ Freilichtmuseum Hauptstraße 203

Soustružna na vodní pohon, z r. 1760/ skanzen, Hauptstraße 203

Ausgangspunkt und Zentrum des Seiffener Freilichtmuseums ist das 1760 fertiggestellte und mit Wasserkraft betriebene Drehwerk. Als Originalzeuge der traditionellen Spielwarenfertigung war es bereits 1951 unter Denkmalschutz gestellt.

Východím bodem a centrem Skanzen Seiffen je soustružna na vodní pohon, dokončená v roce 1760. Jako originální pamětník tradiční výroby dřevěných hraček získala již v roce 1951 status chráněné památky.

27. Glashütte Heidelberg seit 1488 Glashüttenweg 10

Sklářská huť Heidelberg, od r. 1488, Glashüttenweg 10

Die 1488 gegründete und ab 1830 abgebrochene Glashütte war berühmt für Glasveredelung, Gebrauchsgläser sowie künstlerische Objekte. Die Heidelbacher Meister trugen mit ihrer Kunst zur kulturellen Blüte Sachsens bei. Gestalterisch, technologisch und wirtschaftlich beeinflusste das auch die Seiffener Volkskunst.

Sklářská huť Heidelberg, provozovaná v letech 1488 až 1830, byla proslulá zušlechťováním skla, uměleckými objekty a skleněnými předměty denní potřeby. Zdejší mistři přispěli svým kumštem i ke kulturnímu rozkvětu Saska. Kreativně, technologicky a hospodářsky ovlivnila sklárna rovněž seiffenské lidové umění.

28. Schule Steinhübel erbaut 1863, Steinhübel 1

Škola Steinhübel, postavena v r. 1863, Steinhübel 1

1863 wurde mit Mitteln und durch Initiative der Bevölkerung im Ortsteil Steinhübel ein eigenes Schulgebäude errichtet.

Dnešní místní část Steinhübel si v roce 1863 postavila vlastní školní budovu hlavně díky iniciativě a finančním prostředkům zdejších obyvatel.

29. Schauwerkstatt Seiffener Volkskunst 1959 Bahnhofstraße 12

*Předváděcí dílna tradičních řemeslných technik, r. 1959
Bahnhofstraße 12*

Getragen von einer Genossenschaft (gegr. 1958) widmet sich die Schauwerkstatt „Seiffener Volkskunst“ seit 1959 als erste öffentliche Präsentation u.a. dem Reifendrehen, Schnitzen, Spanbaumstechen und den erzgebirgischen Weihnachtsfiguren.

Předváděcí dílna lidových řemeslných technik, jejímž zřizovatelem je družstvo „Seiffener Volkskunst“ (založené v r. 1958), představuje jako první m. j. soustružení profilovaných dřevěných prstenců, vyřezávání, vypichování stromků z hoblin a výrobu krušnohorských vánočních figurek.

30. Werkstatt Max Auerbach: Striezelkinder Jahnstraße 1

*Dílna Maxe Auerbacha: malí pouliční prodavači „Striezelkinder“
Jahnstraße 1*

Max Auerbach fertigte seit den frühen 1930er Jahren die von Max Schanz gezeichneten Striezelkinder, die 1937 auf der Pariser Welt-

ausstellung eine Goldmedaille erhielten. Gedrechseltes Holz war für Max Auerbach ein bezauberndes, reizvolles Material. Seine Holzdosens- und Holzprobensammlung, einschließlich exotischer Besonderheiten wird im Seiffener Museum ausgestellt.

Max Auerbach vyráběl figurky dětských pouličních prodavačů se závěsným pultikem na břiše, tzv. Striezelkinder, podle návrhů Maxe Schanze již na začátku 30. let 20. století. Na Světové výstavě v Paříži v roce 1937 obdržely tyto postavičky zlatou medaili. Soustružené dřevo představovalo pro Maxe Auerbacha okouzující a atraktivní materiál. Jeho sbírka dřevěných dóz a vzorků dřeva, včetně exotických zvláštností, je vystavena v seiffenském muzeu.

31. Bad Einsiedel: Kurbetrieb und Ferienheim Badstraße 1

Bad Einsiedel: lázně a rekreační středisko, Badstraße 1

Hiesige Heilquellen hat man bereits vor 400 Jahren erwähnt. Ab 1750 ist die Heilkraft für die Bevölkerung und Gäste eingesetzt worden. Mit 750 m war Bad Einsiedel einst der höchstgelegene Kur- und Badeort Sachsens. Ab 1920 wurde der Pensions- und Erholungscharakter bestimmend. Heute befindet sich hier ein Waldgasthof.

Zdejší léčivé prameny byly písemně zmíněny již před 400 lety. Místní obyvatelé a hosté mohli jejich ozdravný účinek využívat od roku 1750. Se svou nadmořskou výškou 750 m byla obec Bad Einsiedel kdysi nejvýše položeným lázněmi a koupelemi v celém Sasku. Od roku 1920 tu převládají penziony a rekreační objekty. **Heute befindet sich hier ein Waldgasthof.**

Weitere Informationen finden Sie auf unserer Internetseite:
www.seiffen.de/Tourismus/Erleben

Weitere Informationen finden Sie auf unserer Internetseite:
www.seiffen.de/Tourismus/Erleben

Impressum

Textautor:
Herausgeber:
Satz:
Druck:

Dr. Konrad Auerbach (Seiffen)
Gemeinde Seiffen, Seiffen 2020
Design Company Olbernhau
Baldauf & Bachmann Druckerei, Zöblitz

Impresum

Autor textu:
Vydavatel:
Sazba:
Tisk:

Dr. Konrad Auerbach (Seiffen)
Gemeinde Seiffen, Seiffen 2020
Design Company Olbernhau
Baldauf & Bachmann Druckerei, Zöblitz

ERLEBNISPFAD „HISTORISCHES SEIFFEN“

*Zážitková cesta „Historický Seiffen“
The adventure trail „Historical Seiffen“*

